

[Jane Oksen]

heder for deltid, men man ved godt, at det økonomisk ikke kan lade sig gøre. Selv om 80 pct. af småbørnsmødrene gerne ville, kan det desværre ikke lade sig gøre. Det er synd for børnene, at det kun er 8 ud af hver 100 småbørnsmødre, der i dag kan gå hjemme.

Der er mange ting, vi kan se på. Vi kunne bruge flere dage, hvis vi skulle gå til bunds i alle børnefamiliens problemer, men tiden tillader ikke, jeg bruger mere tid på det nu.

Kirsten Lee (RV):

Det er egentlig underligt, at børn fremstilles så negativt i vort samfund, og fru Jane Oksen synger godt med i det kor: Børn er dyre, de skal passes, de er besværlige, de tager tid, de unge er kriminelle, og de gør i øvrigt deres til sædernes forfald.

De unges kriminalitet er ikke en brøkdæl af, hvad vi andre er i stand til at præstere i form af skattesnyd og miljøsvineri. Det er et medieskabt billede af børns elendighed, og det stemmer ikke overens med virkeligheden. Ifølge pressen er forældrene heller ikke meget bevendt, for 16.000 af dem har fået fjernet deres børn. I virkelighedens verden er det et sted mellem 500 og 600 børn, der med tvang er fjernet fra deres hjem ud af en dansk børneflokk på 1,2 millioner. Så er der små 4.000, der er fjernet, og størstedelen af dem er fjernet på grund af misbrugsproblemer hos forældrene. Men det tyder dog ikke på, at forældre ikke er i stand til at opdrage deres børn.

Skal man tro diverse psykologer, begår talrige danske børnefædre seksuelle overgreb mod deres døtre. Sandheden er, at danske børn i dag for de allerflestes vedkommende er velpassede; de er glade børn, som får al den omsorg og kærlighed, de har brug for af deres forældre, og deres forældre er i øvrigt ansvarlige mennesker. Det betyder ikke, man skal benægte, at der findes problemer inden for børneområdet. Men lad os dog i det mindste få dem sat i det rette perspektiv, så bliver løsningerne i hvert fald mere realistiske. Aldrig har en børnegeration haft de muligheder, vores børn har, økonomisk, uddannelsesmæssigt, sundhedsmæssigt og på alle andre områder.

I Det Radikale Venstre er vi enige i de fem målsætninger for børn, der er opstillet i regeringens børneredegørelse. Børn er naturligvis forældrenes ansvar, og det er samfundets opgave

at hjælpe forældrene med at forvalte det ansvar så godt som muligt. Et af børnefamiliernes reelle problemer er, om børnene har tid nok sammen med deres forældre. Derfor er det vigtigt, at børnefamilierne får mulighed for at indrette sig så fleksibelt, som de gerne vil – det gælder, når det drejer sig om dagtilbud, og det gælder, når det drejer sig om arbejdsmarkedet – og vi ser meget gerne, at der bliver indført en ret til deltid for børneforældre i alle overenskomster.

Ifølge fru Jytte Andersen ser det ud til, at man i Socialdemokratiet kun kan se én mulighed for børnefamilier: Fædre og mødre skal på arbejde, og børnene skal i institution. Vi ønsker, at forældre skal have fleksibilitet i form af mulighed for deltid. Jeg har noteret mig, at Socialdemokratiets børnepolitiske program vil afskaffe retten til deltid. Mennesker skal åbenbart ifølge Socialdemokratiet absolut fratages retten til at indrette sig, som de gerne vil.

Fru Jytte Andersen hånede også Det Radikale Venstres mangel på børnepolitiske initiativer. Der blev ikke rigtig noget ud af noget. Jeg vil gerne have lov til at inddrage nogle af de initiativer, vi har fået gennemført i de seneste år. Må jeg minde om den forlængede barselorlov! Den blev indført på radikal foranledning. Det er en massiv socialpolitisk forbedring. Må jeg minde om, at det var os, der pressede på, så alle børnefamilier fik 5.000 kr. om året i forbindelse med skattereformen, og må jeg også minde om, at det var Det Radikale Venstre, der foranledigede, at parapylvaccinationen blev indført!

Børn bliver syge, og som regel er det de banale børnesygdomme, der plager, og det er hovedsagelig de institutionspassede børn, der bliver syge. Først og fremmest skulle man måske forsøge at forebygge, at børnene bliver så syge. Vi så gerne, at det var muligt at finde godt 1 mia. kr. – for det koster det at give forældre 20 omsorgsdage om året som anbefalet af Udvalget om børns dagligdag – og samtidig skulle vi forandre det administrative system, så en sådan ordning også lod sig administrere uden uoverstigelige omkostninger.

Fru Jytte Andersen harcelerer over, at det er sølle, at vi ikke lige kan lægge den milliard på bordet. Men vi har den altså ikke i lommen, fru Jytte Andersen. Vi synes derimod, det er for sølle, at Socialdemokratiet ikke udnyttede den historiske mulighed, partiet havde i forbindelse med 1988-finansloven og det forlig, der blev